

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/163/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214202074
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4214202074.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: C.. C. V., U.. XX.XX.XXXX, R. I. XXX/XX, L.Á., v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., Ul. bisk. Királya 6, Komárno, proti odporcom: 1/ G. R., U.. XX.X.XXXX, 2/ F. R., U.. XX.X.XXXX, obaja bytom G. O. XXX/XX, B., obaja v konaní zastúpení JUDr. Róbertom Šegedom, advokátom so sídlom Záhorácka 1899/11A, Malacky, o zaplatenie 6.636,07 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania k rukám ich právneho zástupcu titulom súdneho poplatku sumu vo výške 411,- € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 923,76 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 4.2.2014 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 6.636,07 € spolu s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6.636,07 € od podania návrhu na začatie konania do zaplatenia ako aj náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že odporcovia v rade 1/ a 2/ boli rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k.1T/54/2012-372 zo dňa 23.4.2013 uznaní za vinných z úmyselného trestného činu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom, za čo im bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. V súvislosti s týmto protiprávnym konaním odporcov v rade 1/ a 2/ mu vznikla škoda, za ktorú zodpovedajú v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Titulom náhrady škody si uplatnil bolestné vo výške 1.610,- € (ktoré bolo vyčíslené znalcom G.. D. E. na 100 bodov, pri hodnote 1 bodu 16,10 €), sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslené znalcom na 50 bodov, t.j. 850,- €, náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti za mesiace máj až august 2010 vo výške 2.745,58 €, náhradu za stratu na služobnom plate za mesiace máj až august 2010 v sume 1.117,21 €, náhradu titulom rozdielu na odchodnom pri odchode na výsluhový dôchodok v sume 137,96 € a rozdiel na výsluhovom dôchodku v sume 6,12 € mesačne. Výsluhový dôchodok mu bol priznaný od 1.4.2011, strata na jeho výsluhovom dôchodku tak do 1.4.2014 predstavuje sumu 220,32 €. Titulom inej škody si uplatnil zaplatenie sumy 17,- € za vydanie lekárskeho posudku G.. D. E..

Tunajší súd vo veci vydal dňa 7.3.2014 platobný rozkaz č.k. 14C/163/2014-14, proti ktorému podali odporcovia v rade 1/ a 2/ v zákonnej lehote odpor, následkom čoho sa platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil. Odporcovia v podanom odpore uviedli, že s podaným návrhom nesúhlasia, pričom nárok považovali za premlčaný. Podľa ich názoru sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri práve na náhradu škody na zdraví sa výlučne uplatňuje subjektívna premlčacia doba, nakoľko uplatnenie objektívnej premlčacej doby v

prípade, ak ide o uplatnenie škody na zdraví, je priamo zo zákone vylúčené. Začiatok subjektívnej premlčacej doby sa viaže na vedomosť účastníka - navrhovateľa o škode a o zodpovednej osobe. Poukázal na to, že navrhovateľ o zodpovednostnom subjekte vedel minimálne od 4.5.2010, kedy podal na Okresnej prokuratúre Komárno trestné oznámenie, v ktorom ich označil za páchatelov. O poškodení zdravia vedel od 3.5.2010, kedy sa dostavil na prvotné ošetrenia. Poukázali na to, že dňa 18.8.2010 bol ohľadom poškodenia zdravia navrhovateľa vypracovaný znalecký posudok, teda najneskôr v tento deň mohol navrhovateľ vedieť o škode, o tom, kto za ňu zodpovedá ako aj to, aká škoda na zdraví mu bola spôsobená. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/509/2006, podľa ktorého za deň zistenia bolesti nemožno považovať deň vyhotovenia znaleckého posudku, pretože tento len deklaruje v minulosti utrpenú a zistenú bolesť. Mal za to, že navrhovateľ si mohol uplatniť nárok na náhradu škody minimálne od 18.8.2010, kedy bol vypracovaný znalecký posudok G.. A. A., pretože už v tomto čase bolo objektívne možné urobiť bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Poukázal i na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/54/2012 zo dňa 23.4.2013, v ktorom bolo konštatované, že navrhovateľ nebol pripustený na hlavnom pojednávaní ako poškodený z dôvodu, že si svoj nárok na náhradu škody neuplatnil riadne do skončenia vyšetrovania ako to vyžaduje § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu, keďže si navrhovateľ v rámci trestného konania svoj nárok riadne neuplatnil, počas trvania trestného konania nedošlo k spočívaniu premlčacej doby. Pokiaľ ide o nároky z ukončeného služobného pomeru vyslovili názor, že premlčacia doba pre uplatnenie tohto nároku začala plynúť dňa 1.4.2011, kedy bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok. Navrhovateľ pritom požiadal o výpočet rozdielu v služobnom plate až dňa 8.10.2013, kedy bol jeho nárok už premlčaný. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 17,- € za vypracovanie znaleckého posudku, tento nárok považoval s ohľadom na premlčanie uplatneného nároku vo zvyšnej časti, za nedôvodný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcov v rade 1/ a 2/, oboznámením obsahu listín založených v spise a to lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, žiadosti o výpočet rozdielu v služobnom plate - odpovede, výpočtu rozdielu na odchodnom a výsluhovom dôchodku - predpokladu, predpokladu - potvrdenia o služobnom plate, potvrdenia o služobnom plate, rozhodnutia zn. 15813/2011-1462-1 zo dňa 29.4.2011, rozhodnutia zn. 15813/2011-1462-2 zo dňa 29.4.2011, príjmového pokladničného dokladu č. 163/2013 zo dňa 9.10.2013, platobného rozkazu č.k. 14C/163/2014-14 zo dňa 7.3.2014, odporu, zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 4.5.2010, znaleckého posudku č. 043/2010 zo dňa 18.8.2010 vypracovaného G.. A. A., vyjadrenia navrhovateľa k odporu, vyjadrenia odporcov, obsahu pripojeného spisu sp. zn. 1T/54/2012, najmä obžaloby sp. zn. 2 Pv 624/11-14 zo dňa 4.4.2012, rozsudku č.k. 1T/54/2012-372 zo dňa 23.4.2014 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Ako vyplýva z pripojeného spisu sp. zn. 1T/54/2012, dňa 4.4.2012 bola Okresnou prokuratúrou Komárno podaná obžaloba na odporcov v rade 1/ a 2/ pre skutok, že dňa 2.5.2010 okolo 18.50 hod v obci U. na futbalovom štadióne pred šatňami spoločne fyzicky napadli navrhovateľa tým spôsobom, že ho udierali päťami do hlavy a do chrbta, kopali ho do oblasti ľadvín, pliec a krku, v dôsledku čoho poškodený utrpel zlomeninu hrebeňa pravej lopatky a trieštivú zlomeninu horného okraja a nadhrebeňovej jamy pravej lopatky, kožné odreniny v oblasti ľavého lakťa a v čelovej oblasti hlavy vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti od 3.5.2010 do 5.8.2010. Za tento skutok boli odporcovia v rade 1/ a 2/ odsúdení Okresným súdom Komárno rozsudkom č.k. 1T/54/2012-372 zo dňa 23.4.2013 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň im bolo uložené v skúšobnej dobe nadradiť poškodeným škodu a osobne sa navrhovateľovi ospravedlniť. Trestné konanie sa začalo na základe trestného oznámenia navrhovateľa zo dňa 4.5.2010, v ktorom označil za páchatelov odporcov v rade 1/ a 2/.

Dňa 18.8.2010 G.. A. A. vypracoval znalecký posudok č. 043/2010 na základe objednávky zadávateľa: Ministerstvo vnútra SR, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, inšpekčné oddelenie. Znalec v rámci znaleckej úlohy popísal zranenia navrhovateľa, ktoré utrpel dňa 2.5.2010 v čase okolo 18.50 hod. v obci U. na futbalovom štadióne pred šatňami, určil rozsah zranení a mechanizmus ich vzniku, stanovil u navrhovateľa dobu liečenia a práceneschopnosti, určil, či bol navrhovateľ s ohľadom k spôsobeným zraneniam nejako obmedzený na bežnom spôsobe života, určil, či išlo o ľahký alebo ťažký úraz, prípadne trvalé následky a uviedol ďalšie zistenia a okolnosti, ktoré mohli prispieť k objasneniu veci. V rámci znaleckého posudku znalec vyslovil záver, že dĺžka

práceschopnosti konkrétnych zranení v trvaní od 3.5.2010 do 5.8.2010 bola primeraná a adekvátna utrpeným zraneniam navrhovateľa.

Ako vyplynulo z kópie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia týmto bolo bodovo ohodnotenú zranenie navrhovateľa utrpené konaním odporcov v rade 1/ a 2/ v počte 100 bodov. Podľa príjmového dokladu č. 163/2013 zo dňa 9.10.2013 v tento deň prijal G.. D. E. od navrhovateľa sumu 17,- € za vypracovanie znaleckého posudku na stanovenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za úraz zo dňa 2.5.2010.

Z písomnej odpovede Finančného riaditeľstva SR vyplynulo, že navrhovateľ v období od mája do augusta 2010 mal vyplatené dávky nemocenského zabezpečenia, keď v mesiaci máj 2010 mal titulom platu a dávky nemocenského zabezpečenia vyplatenú sumu 1.548,32 €, čo predstavuje rozdiel oproti predpokladanému hrubému platu (vo výške 1.979,50 €) sumu 431,18 € a oproti predpokladanému čistému platu (vo výške 1.388,53 €) sumu 65,43 €. V mesiaci jún 2010 mal navrhovateľ titulom dávky nemocenského zabezpečenia vyplatenú sumu 890,37 €, čo predstavuje rozdiel oproti predpokladanému hrubému platu vo výške 1.089,13 € a oproti predpokladanému čistému platu vo výške 498,16 €. V mesiaci júl 2010 mal navrhovateľ titulom dávky nemocenského zabezpečenia vyplatenú sumu 907,08 €, čo predstavuje rozdiel oproti predpokladanému hrubému platu vo výške 1.072,42 € a oproti predpokladanému čistému platu vo výške 481,45 €. V mesiaci august 2010 mal navrhovateľ titulom dávky nemocenského zabezpečenia vyplatenú sumu 117,05 €, čo predstavuje rozdiel oproti predpokladanému hrubému platu vo výške 152,85 € a oproti predpokladanému čistému platu vo výške 72,26 €.

Ako vyplynulo z predpokladu výpočtu rozdielu na odchodnom a výsluhovom dôchodku č. 549621/2013-1010400 zo dňa 15.11.2013 a rozhodnutí zn. 15813/2011-1462-1 zo dňa 29.4.2011, zn. 15813/2011-1462-2 zo dňa 29.4.2011, na základe rozhodnutia zn. 15813/2011-1462-1 zo dňa 29.4.2011 bolo navrhovateľovi priznané odchodné vo výške 26.585,82 €. Zároveň bol určený základ pre výpočet odchodného vo výške 1.969,32 € mesačne. Na základe rozhodnutia zn. 15813/2011-1462-2 zo dňa 29.4.2011 bol navrhovateľovi priznaný od 1.4.2011 výsluhový dôchodok v sume 1.181,60 € mesačne. Podľa predpokladu výpočtu rozdielu na odchodnom a výsluhovom dôchodku č. 549621/2013-1010400 zo dňa 15.11.2013 navrhovateľ podal dňa 8.10.2013 žiadosť o výpočet rozdielu v služobnom plati v nadväznosti na výpočet výšky výsluhových dávok v čase pracovnej neschopnosti v roku 2010. Podľa uvedeného predpokladu bolo ustálené, že v prípade, ak by navrhovateľovi v roku 2010 nevznikla dočasná práceneschopnosť, tvoril by základ pre výpočet odchodného sumu 1.979,53 € a výsluhový dôchodok by bol vo výške 1.187,72 € mesačne. Predpokladaný rozdiel na odchodnom by potom bol vo výške 137,96 € a rozdiel na výsluhovom dôchodku vo výške 6,12 € mesačne.

Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na podanom návrhu. Poukázal na to, že v čase adhézneho konania mu nebola známa výška bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, preto si tento nárok v adhéznom konaní uplatniť nemohol a bol odkázaný so svojim nárokom na občianske súdne konanie. Keďže nárok na náhradu škody považoval za uplatnený riadne a včas, podanému návrhu žiadal vyhovieť a odporcov v rade 1/ a 2/ zaviazat' na náhradu škody tak ako to vyplýva z návrhu na začatie konania.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ v priebehu konania zotrvali na vnesenej námietke premlčania uplatneného nároku. Mali za to, že navrhovateľovi nič nebránilo uplatniť si tento nárok už v rámci trestného konania. Keďže tak neurobil, počas trvania trestného konania nedošlo k spočívaniu premlčacej doby a táto uplynula pre podaním návrhu na začatie konania v tejto veci. Teda k premlčaniu uplatneného práva došlo práve nečinnosťou navrhovateľa. Opakovane poukázali na to, že navrhovateľ o tom, kto za škodu zodpovedá vedel už v čase podania trestného oznámenia, pričom výška škody musela byť navrhovateľovi zrejma už zo znaleckého posudku zo dňa 18.8.2010 a následne z rozhodnutia o ukončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 1.4.2011. Mal za to, že ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka by bolo pri inom právnom výklade neprimerane prísne.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 447a Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na dôchodku patrí v sume rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou dôchodku, na ktorý poškodenému vznikol nárok, a výškou dôchodku, na ktorý by mu vznikol nárok, ak by do priemerného mesačného zárobku, z ktorého bol vymieraný dôchodok, bola zahrnutá náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorú fyzická osoba poberala v období rozhodnom pre vymieranie dôchodku.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premičiť, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110), na premičanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskoršie sa právo na náhradu škody premičí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej 2-ročnej premičacej doby ustanovenej v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právach na náhradu škody je rozhodujúce správne posúdenie otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri tomto posúdení sa súdna prax, pokiaľ ide o škodu na zdraví, ustálila na takom výklade, že pojem „dozvie sa o škode“ použitý v tomto ustanovení vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť - vyčíslit' v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu celej škody uplatniť aj na súde, pričom tak môže urobiť až vtedy, keď má k dispozícii lekársky alebo znalecký posudok, v ktorom sú ohodnotené zmeny v jeho zdravotnom stave, majúce preukázateľne nepriaznivé dôsledky na jeho životné úkony, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Z dikcie vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon pre uplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví ustanovuje iba subjektívnu lehotu (v dĺžke dvoch rokov). Začiatok plynutia tejto lehoty sa teda odvíja od subjektívnej skutočnosti, ktorá je vyjadrená subjektívnou vedomosťou poškodeného o škode.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Občiansky zákonník v § 112 upravuje inštitút zastavenia plynutia premlčacej doby v prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Uplatnením práva sa rozumie uplatnenie práva v civilnom konaní, ale aj v trestnom, v priestupkovom alebo obdobnom konaní. Za uplatnenie práva podľa § 112 Občianskeho zákonníka sa považuje len taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o jeho práve.

Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva a slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 287 ods. 1 veta prvá zákona č. 305/2005 Z.z. Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že odporcovia v rade 1/ a 2/ dňa 2.5.2010 navrhovateľa fyzicky napadli, čím mu spôsobili škodu na zdraví. Dňa 4.5.2010 navrhovateľ podal trestné oznámenia, v ktorom za páchatel'ov skutku označil odporcov v rade 1/ a 2/. Za tento skutok boli odporcovia v rade 1/ a 2/ odsúdení Okresným súdom Komárno, rozsudkom č.k. 1T/54/2012-372 zo dňa 23.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.5.2013. Týmto rozsudkom bol odporcom v rade 1/ a 2/ uložený podmienkový trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 18 mesiacov, pričom odporcovia v rade 1/ a 2/ boli zaviazaní nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a navrhovateľovi sa osobne ospravedlniť. Taktiež mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že navrhovateľ si v rámci trestného konania nárok na náhradu škody neuplatnil v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku, preto o prípadnom nároku na náhradu škody v rámci adhézneho konania rozhodnuté nemohlo byť. V súvislosti s konaním odporcov v rade 1/ a 2/ bol navrhovateľ v súvislosti so spôsobeným zranením v období od 3.5.2010 do 5.8.2010 dočasne práceneschopný. Pred vznikom dočasnej práceneschopnosti až do 1.4.2011 bol navrhovateľ v služobnom pomere colníka v služobnom úrade: Finančné riaditeľstvo SR so zaradením na Colnom úrade Trnava. K 1.4.2011 bol služobný pomer navrhovateľa ukončený a navrhovateľovi bolo rozhodnutiami č. 15813/2011-1462-1 zo dňa 29.4.2011 a zn. 15813/2011-1462-2 zo dňa 29.4.2011 priznané odchodné vo výške 26.585,82 € a priznaný výsluhový dôchodok vo výške 1.181,60 € mesačne počnúc od 1.4.2011.

Vychádzajúc z uvedeného súd pri hodnotení dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu škody titulom škody na zdraví spôsobenej konaním odporcov v rade 1/ a 2/ v prvom rade riešil otázku dôvodnosti vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku. Súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že navrhovateľ si nárok na náhradu škody uplatnil po uplynutí premlčacej doby a námietka premlčania uplatneného nároku bola zo strany odporcov v rade 1/ a 2/ vznesená dôvodne. V prvom rade súd poukazuje na to, že v predmetnej veci pojem preukázaná vedomosť o škode a tom, kto za ňu zodpovedá nemožno stotožňovať s okamihom právoplatného odsúdenia konkrétneho páchatel'a takéhoto skutku.

V danom prípade navrhovateľ o tom, že mu vznikla škoda vedel už dňa 3.5.2010, keď sa v súvislosti so spôsobeným zranením dostavil na lekárske ošetrenie. O osobách, ktoré mu škodu spôsobili vedel najneskôr dňa 4.5.2010, keď podal trestné oznámenie, v ktorom páchatel'ov skutku označil, pričom ide o osoby odporcov v rade 1/ a 2/. Vychádzajúc z ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok v súvislosti s bodovým ohodnotením bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. V danom prípade navrhovateľ ničím nepreukázal (dokonca ani netvrdil) že po ukončení dočasnej práceneschopnosti sa jeho stav zhoršil alebo že tento nebol ustálený, preto súd dospel k záveru, že navrhovateľ mohol požiadať o vydanie lekárskeho posudku po uplynutí jedného roka od utrpenia poškodenia na zdraví, čo bolo dňa 2.5.2011. Lekársky posudok, ktorý navrhovateľ v priebehu konania predložil bol podľa príjmového dokladu zo dňa 9.10.2013 vydaný G.. D. E.. Dátum vydania lekárskeho posudku navrhovateľ v konaní nepreukázal, súdu predložil nekompletnú fotokópiu lekárskeho posudku, z ktorej nebol zrejmy dátum jeho vydania ani osoba, ktorá ho vydávala. Taktiež z jeho obsahu bolo zrejmé len bodové hodnotenie bolestného. Preto súd dospel k záveru, že dňom 2.5.2011 začala navrhovateľovi plynúť dvojročná subjektívna lehota pre uplatnenie si nároku titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a táto mu uplynula dňa 1.5.2013. Nakoľko si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody z tohto titulu na súde dňa 4.2.2014, tento nárok si uplatnil po uplynutí premičacej doby. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody titulom straty na zárobku počas práceneschopnosti za mesiace máj až august 2010 vo výške 2.745,58 €, náhradu za stratu na služobnom plate za mesiace máj až august 2010 v sume 1.117,21 €, náhradu titulom rozdielu na odchodnom pri odchode na výsluhový dôchodok, súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že i tento nárok si navrhovateľ uplatnil po uplynutí premičacej doby. Ako vyplynulo z rozhodnutí Finančného riaditeľstva SR, rozhodnutiami č. 15813/2011-1462-1 zo dňa 29.4.2011 a zn. 15813/2011-1462-2 zo dňa 29.4.2011 bolo navrhovateľovi priznané odchodné vo výške 26.585,82 € a priznaný výsluhový dôchodok vo výške 1.181,60 € mesačne počnúc od 1.4.2011. Keďže k tomuto dňu navrhovateľ už vedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom vedel, že v rozhodnom období v roku 2010 bol práceneschopný, po vydaní týchto rozhodnutí mohol požiadať svojho bývalého zamestnávateľa o vydanie potvrdenia o rozdieli na plate, odchodnom a výsluhovom dôchodku v súvislosti s dočasnou práceneschopnosťou a zistiť tak rozdiel v zárobku, odchodnom a výsluhovom dôchodku oproti výške týchto nárokov v prípade, ak by v roku 2010 nebol dočasne práceneschopný. Súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že preukázaná vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá je viazaná na moment právoplatného odsúdenia páchatel'a skutku. V danom prípade navrhovateľ o tom, že mu vznikla škoda v súvislosti s ublížením na zdraví a o osobách páchatel'ov vedel už počas trestného konania, pričom navrhovateľovi nič nebránilo požiadať o vydanie lekárskeho posudku k bodovému ohodnoteniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia ako i požiadať svojho bývalého zamestnávateľa o výpočet rozdielu v plate, odchodnom a výsluhovom dôchodku v dôsledku dočasnej práceneschopnosti počas trestného konania a tento nárok si v rámci adhézneho konania uplatniť. Keďže navrhovateľ si v priebehu trestného konania náhradu škody riadne neuplatnil (tvrdiac, že výška škody mu nebola zrejmá), počas trvania trestného konania nedošlo k zastaveniu plynutia premičacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Zhrnúc vyššie uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ si nárok na náhradu škody uplatnil po uplynutí dvojročnej premičacej doby, ktorá v prípade náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia začala plynúť dňa 2.5.2011 a uplynula dňa 1.5.2013 a v prípade náhrady na zárobku, odchodnom a výsluhovom dôchodku začala plynúť dňa 30.4.2011 a uplynula dňa 29.4.2013. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na začatie konania o náhradu škody na tunajšom súde až dňa 4.2.2014, súd konštatujúc dôvodne vznesenú námietku premičania uplatneného nároku odporcami v rade 1/ a 2/ návrh na začatie konania zamietol. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že pokiaľ ide o nárok na náhradu škody vo výške 17,- € titulom zabezpečenia si lekárskeho posudku, ktorá suma bola uhradená G.. D. E. dňa 9.10.2013, navrhovateľ dôvodnosť uplatneného nároku dokonca ani nepreukázal. Navrhovateľ v tejto súvislosti v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal ani len tvrdenie, že lekársky posudok ohľadne bodového ohodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia vypracoval dňa 9.10.2013 G.. D. E.. Na predložený lekársky posudok súd z dôvodu, že tento nebol kompletný, prihliadať nemohol a tento nepovažoval za relevantný dôkaz v predmetnom konaní. Preto súd rozhodol tak, že návrh na začatie konania pre dôvodne vznesenú námietku premičania uplatneného nároku ako aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ boli podľa výsledku konania plne úspešnými účastníkmi konania. Náhradu trov konania si riadne a včas uplatnili. Súd preskúmal odporcami v 1/ a 2/ rade predložené vyčíslenie trov konania v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v časti trov právneho zastúpenia) a konštatujúc plný úspech odporcov v rade 1/ a 2/ v konaní týmto priznal náhradu trov konania celkove vo výške 1.334,76 € nasledovne:

- náhrada zaplateného súdneho poplatku za návrh411,- €
- prevzatie a príprava zastúpenia + režijný paušál(220,77 € + 8,04 €)
- podanie odporu + režijný paušál(220,77 € + 8,04 €)
- účasť na pojednávaní dňa 29.9.2014 + režijný paušál(220,77 € +8,04 €)
- náhrada cestovného z Malaciek do Komárna a späť dňa 29.9.2014 (2 x 181,3 km pri priemernej spotrebe 7,6 l/100 km, cene 1 litra paliva 1,342 € a náhrade 0,183 €/km)...103,33 €
- náhrada straty času (dňa 29.9.2014; 10 polhodín po 13,40 €)134,- €

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania odporcom v rade 1) a 2) k rukám ich právneho zástupcu.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.